

PRZYPODOBIĆ (2) *vb pf*

Oba o prawdopodobnie jasne (tak w przypodobać).

inf przypodobić (1). ◇ *fut* [1 sg przypodobię.] ◇ *1 pl* przypodobiemy (1). ◇ [*praet 3 sg n* przypodobiło.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (dwa z niżej notowanych przykładów).

Wskazać podobieństwo, porównać; simile, assimilare PolAnt [kogo, co] (2) :

przypodobić [komu], czemu (żywotne) (1): Drudzy prośbą, pochlebstwem, ábo też zmyślonym Nabożeństwem biorą chleb ludziom omamionym. Tych Liŝowi chytremu moźeŝz przypodobić. *KlonWor ***; [Mowił zaś [Jezus]: Komu podobne iest kroleŝtwo Boże/ y komu ie przypodobię. *BudBib Luc 13/18 (Linde)*; Takich się dziś pasterzów wiele namnożyło. które pismo prorockie psom przypodobiło. *Chrysztniniwa B4 (Linde – cytat nieskolacjonowany)*].

przypodobić ku czemu (1): BibRadz Mar 4/30 cf Szereg.

Szereg: »przypodobić abo przyrownać« (1): Nad to powieðał/ Ku ktoreyże rzeczy przypodobiemy Kroleŝthwo Boże? ábo ku czemu ie przyrownamy [*cui assimilabimus regnum Dei: aut in qua parabola coniciemus illud*]? *BibRadz Mar 4/30.*

Synonimy: porównać, przyrownać.

Formacje współrdzenne cf PODOBAĆ SIĘ.

Cf [PRZYPODOBIENIE], PRZYPODOBION